

viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LESNA SLOVENJ GRADEC — GOZDARSTVO IN LESNA INDUSTRIJA R. O.

LETO IV — STEVILKA 10

OKTOBER 1984

POŠTINA PLAČANA

Pr.
STUDIJSKA KNJIŽNICA
RAVNE
62290 RAVNE NA KOROSKEM

ODLOČALI SMO

Delavski svet delovne organizacije LESNA je na 2. seji 16. 7. 1984 določil predloge samoupravnih splošnih aktov:

- samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in skupno porabo,
- samoupravni sporazum o razporeditvi sredstev, pravic in obveznosti med TOZD LESNE in SOZD Merx, DO Hoteli in gostinstvo, TOZD gostinstvo in turizem Radlje,
- samoupravni sporazum o inventivni dejavnosti, ter določil končni rok za izvedbo referendumov in sicer 31. 8. 1984.

V mesecu avgustu in septembru so potekali referendumi po vseh TOZD, TOK, DSSP in interni banki. 14. 9. 1984 so potekali zadnji referendumi na TOZD Blagovni promet, v TIP Otiški vrh in na TOZD Nova oprema.

Kot je razvidno iz tabele samoupravnih sporazumov o skupnih osnovah ni bil sprejet na TOK Slovenj Gradec, v delovni skupnosti za opravljanje del skupnega pomena in v interni banki. Žaga Mislinja ni sprejela samoupravnega sporazuma o inventivni dejavnosti, žaga Otiški vrh pa samoupravni sporazum o razporeditvi sredstev, pravic in obveznosti med TOZD LESNE in SOZD Merx, DO Hoteli in gostinstvo, TOZD gostinstvo in turizem Radlje.

O izvedbi referendumov je razpravljala tudi izvršni odbor konference sindikata Lesne na svoji 5. seji 18. 9. 1984. V razpravi je bilo poudarjeno, da je vzrok neuspelega referenduma v delovni skupnosti za opravljanje del skupnega pomena predvsem v tem, da povsod niso pravilno vrednotena posamezna dela in naloge, kar povzroča nezadovoljstvo delavcev. Podano je bilo mne-

nje, da bo potrebno opraviti nove posnetke del in nalog. Člani odbora so nadalje ugotavljali, da je nerazumljivo, zakaj sporazum ni bil sprejet na TOK gozdarstvu Slovenj Gradec, ker ravno tam prevladujejo takšna delovna opravila, ki so v tem sporazumu bolje vrednotena.

Na podlagi razprave in ugotovitev je izvršni odbor sprejel naslednja stališča:

— V delovni skupnosti za opravljanje del skupnega pomena in delovni skupnosti interne banke ter na TOK gozdarstvu Slovenj Gradec naj strokovne službe v sodelovanju z OOOZ opravijo temeljito analizo in ugotovijo vzroke neuspelega referenduma o SS o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

— V delovni skupnosti je potrebno preveriti vrednotenje delovnih opravil in po potrebi pripraviti nove posnetke. Še posebej je potrebno

analizirati neuspešen referendum na TOK Slovenj Gradec in ugotoviti vzroke za neuspeh.

— Glede samoupravnega sporazuma o inventivni dejavnosti, ki ni bil sprejet na TOZD žaga Mislinja in samoupravni sporazum o razporeditvi sredstev, pravic in obveznosti med TOZD LESNE in SOZD Merx, DO Hoteli in gostinstvo, TOZD gostinstvo in turizem Radlje, ki ni bil sprejet na Žagi Otiški vrh, pa izvršni odbor ocenjuje, da delavci niso bili ustrezno informirani in jim je potrebno samoupravna sporazuma dodatno temeljito obrazložiti.

— Analize morajo biti opravljene najkasneje do 20. 10. 1984, v začetku meseca decembra pa je potrebno razpisati nove referendume. Pospešeno je potrebno delati na tem, da bo sprejet pravilnik o delitvi osebnih dohodkov.

Mojca ZAKERSNIK

Žaga Vuhred

Posvet sekretarjev OOKZ LESNE

Razprave o predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ, ki je bila 12. in 13. junija letos, tečejo v naši delovni organizaciji od meseca septembra dalje. Na posvetu sekretarjev osnovnih organizacij ZK Lesne, dne 13. 9. 1984 so si komunisti zastavili program o poteku in vsebini razprav po osnovnih organizacijah v Lesni. Z odobravanjem so sprejeli odločitev CK ZKJ, da je dal sklepe 13. seje v razpravo in dopolnitev osnovnim organizacijam.

Po uvodni besedi medobčinskega sekretarja ZKS tov. Silva KOMARJA o uresničevanju vodilne vloge ZKJ ter krepitvi njene idejne in akcijske enotnosti so sekretarji osnovnih organizacij usmerili razpravo na razmere v naši delovni organizaciji. Ocenili so, da je kolektiv Lesne takšen, kot je naša celotna družba in nanizali nekaj primerov: vprašanje načina oziroma organizacije dela, ki je pogojeno z nemalokrat prevelikimi stroški, kvaliteta proizvodov ni najboljša, zato Lesna tudi nima pravega ugleda na tržišču, močne investicije v preteklih letih, ki so povzročile slabši položaj Lesne, vprašanja oskrbe finalnih TOZD z lesom in repromateriali in podobno.

Trenutno imamo v Lesni dobre rezultate, ki pa so do neke mere tudi rezultati visokih cen naših izdelkov in konjunktura na trgu.

Tudi o delu in aktivnosti komunistov v Lesni je bilo izrečenih nekaj kritičnih besed. Sekretar iz TP Pameče je dejal, da so ob razpravah o problemih temeljne organizacije nekateri komunisti grozili z odpovedjo, namesto da bi se spoprijeli s težavami. Pokazalo se je, da je tudi v naših vrstah veliko oportunitizma, včasih tudi nerazu-

mevanja osnovnih problemov. Na razmere, v kakršnih smo sedaj, ljudje ne pristajajo in najbrž mora zveza komunistov napraviti vse, da se bodo le-te spremenile. Aktivnost v naših osnovnih organizacijah ne smemo usmeriti samo na trenutne razmere, oziroma rezultate pri nas, opredeliti moramo drugačne boljše pogoje gospodarjenja za prihodnost.

Ne smemo pa z neusmerjenimi razpravami vzbujati slabega vzdušja med kolektivi, ki so zdravi in sposobni organizirati proizvodnjo. Še več pozornosti bomo morali posvetiti medsebojnemu odnosom in človeku, čeprav lahko rečemo, da smo v Lesni v skrbi za delavca z različnimi solidarnostnimi akcijami že veliko naredili.

Ob koncu so se sekretarji dogovorili, da bodo v osnovnih organizacijah še organizirali razprave o sklepih 13. seje CK ZKJ, jih ocenili in dopolnili, hkrati pa bodo ocenili slabosti in napake v svojih kolektivih in pripravili predloge za odpravo le-teh.

Strokovne službe naše delovne organizacije pripravljajo tudi smernice razvoja v naslednjem srednjeročnem obdobju, ki bodo do konca leta tudi predmet razprave v naših osnovnih organizacijah.

Ida ROBNIK

POPRAVEK

V VIHARNIKU št. 8, 9/84 je na strani šest — Službena potovanja v inozemstvo — napačno objavljen znesek službenega potovanja tov. Toneta KOTNIKA v Italijo, 360.645,00 din. Pravilni znesek je 27.665,50. Napaka je nastala pri preračunavanju deviz v dinarsko vrednost. Tov. KOTNIK Tonetu in bralcem VIHARNIKA se opravičujemo. Uredništvo

IZIDI REFERENDUMA ZA POSAMEZNE SaS v %

TOZD	Datum izvedbe referenduma	Sas o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in SP	SaS o razporeditvi sredstev, pravic in obveznosti med TOZD LESNE in SOZD MERX, DO Hoteli in gostinstvo, TOZD gostinstvo in turizem Radlje	SaS o inventivni dejavnosti
GOZDARSTVO MISLINJA	24. 8. 84	54	68	70
GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC	20. 8. 84	88,57	80,43	84,78
GOZDARSTVO ČRNA	12. 9. 84	74,67	71,33	74,67
GOZDARSTVO RADLJE	24. 8. 84	68,29	55,49	68,90
TOK SLOVENJ GRADEC	10. 9. 84	32,56	55,81	69,77
TOK DRAVOGRAD	13. 8. 84	100	100	100
TOK RAVNE	15. 8. 84	73,53	76,47	79,41
TOK RADLJE	21. 8. 84	82,86	74,29	85,71
ŽAGA MISLINJA	17. 8. 84	50,98	56,86	43,14
ŽAGA OTIŠKI VRH	5. 9. 84	58,73	42,86	53,97
ŽAGA MUŠENIK	31. 8. 84	62,79	62,79	62,79
ŽAGA VUHRED	14. 8. 84	88,06	88,06	88,06
CLS OTIŠKI VRH	31. 8. 84	67,39	65,22	69,57
TIS PAMEČE	6. 9. 84	69,68	60,65	65,81
GRADNJE SLOV. GRADEC	13. 8. 84	79,55	79,55	80,68
TIP OTIŠKI VRH	13. in 14. 9. 84	58,16	57,74	59,83
TP PAMEČE	28. 8. 84	69,5	57	67,5
TP PREVALJE	15. 8. 84	67,81	66,95	66,95
TSP RADLJE—PODVELKA	30. 8. 84	63,64	57,39	62,78
BLAGOVNI PROMET SLOV. GRADEC	14. 9. 84	59,09	65,34	68,75
NOVA OPREMA SLOVENJ GRADEC	14. 9. 84	68,55	65,34	67,42
INTERNA BANKA	14. 9. 84	34,28	54,29	74,29
DSSP	4. 9. 84	37,04	60,85	62,43

Stališča in sklepi posveta sekretarjev OO ZK DO Lesne z dne 13. 9. 1984

Posvet je bil namenjen uskladitvi aktivnosti pri obravnavi predloga sklepov 13. seje CK ZKJ s poudarkom na ekonomskem položaju DO LESNE. Na posvetu so bila zavzeta naslednja stališča:

1. Vse OO ZK morajo organizirati čim bolj poglobljeno javno razpravo o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ. Pri pripravi razprav naj sodelujejo tudi ostale družbenopolitične organizacije tozdogov.

2. V vsaki OO ZK naj najprej temeljito preučijo predlog sklepov (objavljen je v prilogi Komunističnega dne 13. julija).

3. Razprave morajo biti končane do konca tega meseca. V mesecu oktobru bo sklicana akcijska konferenca, ki bo uskladila pripombe in poenotila tista stališča, ki se bodo nanašala na odnose in poslovanje v DO LESNA.

Na posvetu sekretarjev je bila nakazana določena problematika, na katero vas posebej opozarjamo, ker bi morala biti prisotna v razpravah in vseh OO ZK.

a) Analizirati moramo družbeno-ekonomski položaj TOZD in DO in vlogo tozdogov v povezovanju v DO in poglobljeno oceniti izvajanje ukrepov za zmanjšanje stroškov, ki jih je sprejel DS DO LESNA.

b) Smotrnejša organiziranost DO LESNE mora zagotoviti dolgoročno učinkovito gospodarjenje

delovne organizacije tudi v še bolj zaostrenih pogojih gospodarjenja, na katere moramo realno računati.

c) Temeljito je treba pripraviti in obravnavati smernice srednjeročnega in dolgoročnega plana LESNE. V teh načrtih moramo premagati težnje za nadaljnjim ekstenzivnim razvojem in uveljaviti intenzivnejše gospodarjenje z vsemi resursi, s katerimi razpolagamo (proizvodne kapacitete, kadri, surovine itd.) in vse naše obnašanje in delo povezati z uresničevanjem dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije.

d) V LESNI moramo doseči večjo akcijsko enotnost komunistov pri uresničevanju dogovorjenih skupnih nalog.

4. V razpravi ne smemo tudi mimo ocene uresničevanja vodilne vloge ZK in njene akcijske povezanosti in učinkovitosti. Ugotoviti moramo dejanski vpliv in ugled komunistov in njihove organizacije v okoljih, v katerih delujejo in na tej podlagi zastaviti ustrezne ukrepe za krepitev njihovega vpliva.

5. Močnejše je potrebno skrbeti za nenehno obnavljanje članstva, predvsem iz vrst delavcev iz materialne proizvodnje.

Velika želja — lesarska šola

Človek oblikuje okolje in okolje narekuje človeku način in obliko življenja. Zaradi teh razlogov ni slučaj, da je okolje v naši regiji narekovalo poklice, povezane z gozdarstvom, lesarstvom, steklarstvom, metalurgijo in v manjši meri z dejavnostmi, ki so se v teh krajih razvile v poznejših letih. Domače surovine so bile in so vir dohodka številnim delavcem in njihovim družinam, ki iz roda v rod prenašajo tradicijo »hišnih poklicev«, katerih se ne učijo samo v šoli, ampak so z njimi povezani od rojstva. Tako je razvidno iz kadrovskih evidenc, da je v posamezni dejavnosti delalo veliko delavcev z enakimi priimki.

Prav tej tradiciji se moramo zahvaliti, da smo v preteklosti imeli obrtnike, ki so opravičili naziv mojstra, saj so ljudje ob pogledu na izdelek točno vedeli, čigave spretne roke so ga napravile. Taki znani in spoštovani mojstri so tudi vzgojili dober kader, saj je bila selekcija neusmiljena.

Želja po napredku in razvoju je terjala, da so vajenci poleg praktičnih znanj morali obvladati tudi spe-

cializirana teoretična znanja, ki so usposabljala delavce za prehod od obrtniškega na industrijski način proizvodnje.

Tako imenovane obrtne šole so se preimenovali v industrijske šole in pozneje razvile v šolske centre, ki so se v zadnjem času okrasili z nazivom »usmerjeni«.

Takšnega razvoja pa ni doživela odlična obrtna šola v Slovenj Gradcu, v kateri so se izšolali očetje in matere mladih strokovnjakov, ki si morajo hoditi nabirati znanje v Maribor ali v Ljubljano. V omenjenih krajih se šolajo predvsem lesarski profili. O ukinitvi obrtne šole v Slovenj Gradcu ne bi razpravljali, verjetno pa je bila tudi to ena izmed napak, storjenih v letih po vojni. Ljudje pa se vedno z neko nostalgijo spominjajo te šole, v zadnjem času pa jih k temu sili tudi vedno nižji standard in vedno dražje šolanje, predvsem v drugem kraju.

Kadrovski delavci si vsa zadnja leta prizadevamo pridobiti mlade v proizvodne poklice, zato izbiramo različne oblike in metode za pridobivanje otrok in staršev. Z veseljem

hodimo na roditeljske sestanke, kjer starše in otroke seznanjamo o potrebah in možnostih izobraževanja za gozdarske in lesarske poklice. Resnici na ljubo povejmo, da je zanimanje za izobraževanje v gozdarstvu in lesarstvu precejšnje, samo kaj, ko je pa šola v Postojni oziroma v Mariboru. S takimi pripombami se ubadajo starši osnovnošolcev že par let. Med ljudmi je vedno večja težnja po ustanovitvi lesarske šole v Slovenj Gradcu, posebno sedaj, ko je zmanjšan vpis v posamezne usmeritve in predvsem ženska mladina ostaja pri šolanju v srednjih šolah praznih rok. Silom prilike se dekleta šolajo v katerikoli smeri, čeprav naprej vedo, da po šolanju ne bodo dobile ustrezne zaposlitve. Po drugi strani pa je v LESNI vedno večja potreba po poklicnih mizarjih, podobno stanje pa je tudi v drugih delovnih organizacijah z isto dejavnostjo. Obrtniki — mizarji ostajajo brez učencev. Če hočemo razvijati drobno gospodarstvo, dvomim, da bo šlo brez kadra.

Pomembno je, da ima težnja po ustanovitvi lesarske šole tudi politično podporo, saj je tako veliko pomanjkanje kvalificiranega kadra v lesarstvu širši družbeni problem.

(Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

Doseganje kvalitete, ki jo zahteva konvertibilno tržišče, je mogoče le z dobro usposobljenimi strokovnjaki, ki združijo teorijo, naučeno v šoli in prakso, pridobljeno v združenem delu.

Lesna in sorodne delovne organizacije ter družbenopolitične skupnosti si močno prizadevajo, da bi uspeli ustanoviti lesarsko šolo v Slovenj Gradcu, vsaj za ozek in širok profil, tehniki pa bi se še šolali v Mariboru.

Upajmo, da sedanja prizadevanja ne bodo jalova, čeravno bi bila takšna akcija lažja pred štirimi leti, ko mnenja o možnosti ustanovitve šole niso bila enotna.

Miha Pušnik

Razdelili smo štipendije

Lesna je objavila štipendije v skupnem razpisu tako kot vsako leto. 105 štipendij smo razpisali za različne poklice in stopnje. Največ štipendij je bilo razpisanih za poklicne šole, od tega za lesarja širokega profila kar 23 štipendij, za lesarja III. stopnje 20 štipendij, za gozdarja III. stopnje pa 14 štipendij.

Kako smo uspeli razdeliti razpisane štipendije?

Prvo leto podeljujemo štipendije v usmeritvi. Tako nam je uspelo v lesarski usmeritvi dodeliti 22 štipendij, v gozdarski usmeritvi pa 7.

Morda je zanimivo tudi to, da smo v letošnjem letu razpisali tudi 18 štipendij za smer kmetijec IV. stopnje. Te štipendije so namenjene otrokom, ki bodo po končani poklicni šoli ostali na kmetiji. Za to usmeritev smo razdelili samo 5 štipendij.

Tudi letos nam ni uspelo realizirati niti ene štipendije za oblikovalca kovin na IV. stopnji, zidarja na IV. stopnji, tesarja na IV. stopnji, in lesarja-tapetnika na IV. stopnji.

Na VII. stopnji pa smo imeli več prosilcev, kot je razpisanih štipendij, predvsem za diplomiranega inženirja gozdarstva, diplomiranega inženirja lesarstva in diplomiranega inženirja računalništva.

Problem nerealiziranih štipendij v lesarski usmeritvi še vedno skušamo rešiti z ustanovitvijo šole lesarske usmeritve v Slovenj Gradcu, sicer bomo morali s pridobivanjem po osnovnih šolah, z uvajanjem krožkov in drugimi načini vzpodbuditi učence, da se bodo vpisovali v usmeritve, kjer je največje pomanjkanje kadrov. Vzpodbujanje po osnovnih šolah smo letos opravili skupaj z lesarskim šolskim centrom Maribor, vendar se kljub temu vpis ni povečal in so se potrebe koroške regije realizirale le v 50 % tako kot v prejšnjih letih.

O možnosti ustanavljanja šole lesarske usmeritve vas bomo sproti obveščali.

Izobraževalni center

Ivan Gams:

Hribovske kmetije slovenjegraškega Pohorja

Zemljepis ali geografijo tudi novi leksikon Cankarjeve založbe opredeljuje kot znanost o pokrajini in prostoru, profesor Gams pa na 6. in 50. strani svoje razprave piše, da je poglobljena naloga geografije iskati medsebojne soodvisnosti med naravo in človekom. Seveda ne smemo prezreti, da omenjeni leksikon vendarle že navaja družbeno geografijo, ki se deli med drugim na zgodovinsko, politično in gospodarsko. Z vseh teh vidikov avtor ta del občine Slovenj Gradec nazorno predstavlja in se pri tem opira na ustrezne starejše zgodovinske in zemljepisne vire in na svoje prejšnje raziskave, predvsem pa na najnovejšo raziskavo z vprašalnikom, izpolnjenim v letih 1981 in 1982 na 137 obravnavanih kmetijah v desetih vaseh oziroma zaselkih. S pomočjo vprašalnika je za vsako kmetijo zbral 78 podatkov, pa vendarle meni, da tudi takšna množica računalniško obdelanih dejstev še vedno ne more biti dovolj vse-

stranska za popolno osvetlitev zvez med naravnimi in družbenimi pojavi in njihovimi vplivi na današnje stanje hribovskega kmetijstva. Vsekakor pa je dobljena podoba dovolj jasna in zanimiva, saj na obravnavanem prostoru časovno zajema razvoj od začetka 16. stoletja do današnjih dni.

Po predstavitvi vzorca — kmetije so skoraj vse na nadmorski višini nad 600 m — študija oriše naravno-geografske pogoje s prikazom kamninskih in talnih razmer, površinske razgibanosti in vremenskih pogojev. Sledi družbenogeografski pregled polpretekle dobe po obdobjih o fevdalnem samooskrbnem kmetijstvu, kapitalističnem gospodarstvu Avstro-ogrsko in medvojne Jugoslavije od državnega socializma po osvoboditvi do samoupravnega socializma in sedanje družbene podpore kmetijske proizvodnje. Iz tega dela raziskave zvemo, da je še ob koncu prejšnjega stoletja tu bilo vsaj za tretjino več

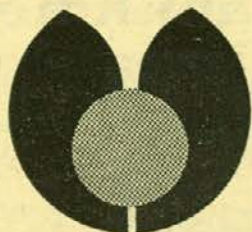
izdala Slovenska akademija znanosti in umetnosti 1984 v Geografskem zborniku za leto 1983

obdelane zemlje kot danes, ki je tudi dejansko preživljala več ljudi. Nazadovanje je značilno za staro Jugoslavijo in se za najvišje ležeče kmetije (zlasti nad 900 m) vleče v današnji čas. Neobdelano zemljo prerašča gozd — od nekdanje tretjine se je razširil na dve tretjini površine, ali pa služi za pašnike. Pohorski kmetje so tako rekoč vsi podprli NOB, ljudska oblast pa se jim je po nekajletnih hudih preizkušnjah takoj po vojni vsaj večini oddolžila s cestno povezavo z dolino in elektrifikacijo. Toda dolina je za marsikoga kljub vsemu privlačnejša in posamezna hribovska naselja v sto letih izgubijo tudi do polovice prebivalstva. Odsekujejo se zlasti mladi s srednjo in višjo izobrazbo.

Podrobna analiza sedanjega stanja kmetij razčlenja vrste kmetijskega zemljišča: gozdarstvo — ugotovljene so nadpovprečne hektarske zaloge lesa; poljedelstvo z vrstami poljščin, načinom obdelave zemlje — traktor

KOROŠKA KMETIJSKA
ZADRUGA, n. sub. o.
SLOVENJ GRADEC
KOROŠKA ZADRUŽNA
HRANILNO KREDITNA
SLUŽBA, n. sub. o.
SLOVENJ GRADEC

PRILOGA

ZA KMETIJSTVO

PRILOGA ZA KMETIJSTVO izhaja mesečno. Prilogo izdaja KKZ Slovenj Gradec in KZ HKS Slovenj Gradec in je sestavni del Viharnika.

Ureja uredniški odbor. Glavna urednica Rok Gorenšek in Jože Krevh.

Naslov: KKZ Slovenj Gradec, Celjska c. 7, Uredništvo priloge za kmetijstvo, telefon 842-341.

Klišeji in tisk: ČGP Večer Maribor, Tržaška c. 14, 62000 Maribor, 1984.

LETO IV — ŠTEVILKA 10

OKTOBER 1984

POŠTINA PLAČANA

Vključevanje kmetov v srednjeročni program zadruga

V tem letu pripravljamo analize naših razvojnih možnosti in sedaj je že čas, da odločimo smeri nadaljnjega razvoja v naslednjem srednjeročnem in dolgoročnem obdobju (1986—1995/2000).

Planiranje zavzema pomembno mesto v našem družbeno-ekonomskem sistemu. To je poudarjeno v ustavi, zakonu o temeljih sistema družbenega planiranja in v družbenem planu Jugoslavije in zakonu o združenem delu.

Premalo pa je planiranje uveljavljeno v praksi kot realni usmerjevalec dolgoročnega razvoja.

Če se malo poglobimo, si lahko priznamo, da se nam je zdelo planiranje marsikdaj nekaj nepotrebne. Plan smo sestavili zaradi plana samega in ne kot dokument, ki bi nam služil pri usmerjanju našega razvoja. Marsikdo je rekel: »Kaj bi planirali, čez leto se tako vse obrne drugače. To je le zbir naših želja.« In včasih res nisi vedel, kaj bi rekel v zagovor, ker je vse zvenelo kot oguljena fraza, desetkrat povedana in slišana in zaradi televizije, časopisov in sej. Res je, da so bile predpostavke in predvidevanja o inflaciji in drugih področjih v planih mnogokrat nerealizirana in premalo konkretna. Prav to nedorečenost moramo v sedanjih težavnih pogojih gospodarjenja ovreči. Kajti sedaj nam je resnično potrebno, da smo si na jasnem, kaj in koliko bomo v določenih pogojih proizvajali in ustvarjali.

V prizadevanjih, da sestavimo čim realnejši in konkreten srednjeročni in dolgoročni plan, v kmetijski zadrugi nikakor ne bomo mogli uspeti brez pomoči in sodelovanja kmetov—koope- rantov. Prvi korak h kompleksnejšemu planiranju in napredku v tej smeri je gotovo nova enotna pogodba v proizvodnem sodelovanju v kmetijski zadrugi, ki jo uvaja Zadružna zveza. Kmet—koope- rant bo s svojim pospe-

ševalcem določil v pogodbi kaj in koliko bo prispeval oz. priredili na svojih površinah in z obstoječimi zmogljivostmi. Na drugi strani pa bo določil, kakšen reprodukcijski material in koliko ga potrebuje za naročeno proizvodnjo. Obveznosti so torej obojestranske in prednosti tudi.

Ob sestavljanju letne pogodbe pa se bosta lahko s pospeševalcem pogovorila in določila »smernice razvoja« kmetije tudi za naslednjih pet in deset let: torej postavila srednjeročni in dolgoročni plan. Potrebna bo predpostavka o proizvodni usmeritvi kmetije v tem obdobju (mleko, pitanci, reja plemenske živine ali kombinirani tip kmetije).

Nadalje bo potrebno ugotoviti še ostale osnovne pogoje in sicer:

— obseg površin za pridelavo krme, predvidene melioracije, nakup, zakup zemlje, komasacije,

— investicije za planirano proizvodnjo (novogradnje, rekonstrukcije, zamenjave dotrajane mehanizacije) in dokončanje začetih investicij.

Če bomo vse naštetu in še ostale izpeljave vgradili v srednjeročne in dolgoročne plane razvoja naše kmetijske zadruga, bomo lahko rekli, da so naši plani realni in konkretni. Prav to pa je bila kritika dosedanjih.

SUŠEC MARJANA

Boljše je kot včasih, ko so bolele roke (foto: J. K.)

Predstavljamo vam kmetijo „RAVNJAK“

Ravnjakova družina

Če se pelješ po Brančurnikovem grabnu in se potem vzpenjaš še 3 km po kolovozni cesti, prideš do Ravnjakove domačije. Poleg prijaznega gospodarja Franca Pavšeta, gospodinje Marjane in bice Marije, te tu pozdravi še kup otrok, saj imajo pri Ravnjaku kar pet sinov in eno hčerko. Najstarejši sin Simon ima 12 let, najmlajši pa eno leto.

Kmetija Ravnjak leži visoko pod Uršljo goro, na nadmorski višini 700 m. Skupaj obsega 39 ha, od tega je 19 ha kmetijskih zemljišč in 20 ha gozda. Ker je kmetija usmerjena v živinorejo, je večina površin namenjena za pridelovanje osnovne krme za živino. Tako ima poleg 17 ha travnikov in pašnikov, še 2 ha njiv, na katerih seje silažno koruzo ter nekaj rži in krompirja za domačo porabo. Lega kmetijskih površin je precej strma, tako da je strojna obdelava minimalna.

Trenutno redi 26 glav goveje živine, od tega je 11 krav, 7 plemenskih telic in 8 pitancev.

Tržne viške mleka in mesa oddaja v KKZ TZO »TRATA« Prevalje, s katero proizvodno sodeluje že 10 let. Letno odda okrog 20.000 l mleka. Mleko vsakodnevno vozi v 3 km oddaljeno zbiralnico — Žagarjev mlin. Seveda pa je poraba mleka v gospodinjstvu precejšnja. Gospodinja pravi, da družina vsak dan popije 12 litrov mleka. »Ja, kako ga pa ne bi, saj imamo same »čolije« v hiši in vsi še mleko pijejo!« To so gospodarjeve besede, ki so pa tudi resnične. Šest lačnih ust tudi ne moreš kar tako nasititi.

Poleg tržnih viškov mleka odda letno v klavnico tudi 2 goveja pitanca. Krmiljenje živine bazira na doma pridelani voluminozni krmi, kar je tudi najceneje. Seveda

pa brez intenzivnega gnojenja z gnojevko in umetnimi gnojili pridelki krme ne bi zadovoljevali za tako veliko čredo.

Hlev, ki so ga adaptirali leta 1975, je urejen na sistem odplakovanja in ima 21 stojišč ter boks na betonskih rešetkah za bike.

Za skladiščenje silaže ima dva betonska stolpna silosa. Kljub strmi legi kmetijskih površin, ima že linijo kmetijske mehanizacije. Poleg dveh traktorjev ima še samonakladalko, sod za gnojevko, trosilec hlevskega gnoja in umetnega gnoja, sejalnico za koruzo in izruvač za krompir pa ima v strojni skupnosti.

V prihodnosti namerava zgraditi strojno lopo in prekriti hlev, šele nazadnje pa pride na vrsto adaptacija skoraj 100 let stare kmečke hiše.

Seveda pa brez težav in problemov tudi pri Ravnjaku ne gre. Motijo jih previsoke cene reprodukcijskega materiala, slaba založenost trgovin s koruzo, semenskim materialom, cementom, previsok davek in seveda preнизke odkupne cene mleka in mesa.

Ko pa vprašaš gospodarja, od kdaj pije PILS pivo, se kar nasmeje in pozabi na vse skrbi. To je namreč iz tistih časov, ko se je Ravnjak zaljubil v brhko »kelnarico« Marjano pri Brančurniku. Kadar mu je ona postregla s PILS pivom, mu je kar steklo po grlu. Tako je Marjana danes gospodinja pri Ravnjaku in resnično velja tisto, da gospodinja drži tri vogale pri hiši. Marjana jih drži.

Amalija Ceklin, dipl. ing. agr.

Domačija

Žetev in odkup pšenice

Kot v prejšnjih dveh letih smo se tudi v lanskem letu v občini Slovenj Gradec vključili v proizvodnjo pšenice. Čeprav živinorejsko področje in področje, kjer se je včasih sejalo žita le za lastne potrebe, so nam izkušnje in rezultati prejšnjih dveh let pokazali, da lahko na naših skromnih površinah pridelamo tudi nekaj krušnega žita za oddajo.

Spodbudna za pridelovalce je predvsem zamenjava pšenice za koruzo, ki ob visokih tržnih cenah in pomanjkanju le-te zagotovi vsaj te količine.

V občini Slovenj Gradec nas je plan obvezoval setve 50 ha z oddajo 100 ton pšenice. To je glede na prejšnje leto predstavljalo kar 20 % povečanje. Glede na to, da smo hribovita občina in da je površin za setev v ravnini zelo malo nam je kljub prizadevanju uspelo zajeti v proizvodnjo 43 ha. Pogodbe o proizvodnji in zamenjavi pšenice za koruzo smo sklenili s 83 kooperanti, to pomeni, da je povprečna velikost parcele nekaj manjša od 0,5 ha.

Zadruga je poskrbela za zadovoljive količine mineralnih gnojil, tako za gnojenje ob setvi kakor za spomladansko dognjenje. Nabavljene so bile tudi zadostne količine semena in sicer

od priporočenih sort za naše področje dika in novosadska rana II. V manjših količinah je bila posejana tudi super zlata. Posebno dobro se je izkazala sorta dika, saj je po letošnji dolgi zimi dobro prezimila, dočim so morali super zlato preorati oz. dosejati z ječmenom. Tako je od 83 kooperantov oddalo v zamenjavo pšenico le 75 pridelovalcev, v mlinu v Šmartnem pa so odkupili 91 ton pšenice in nekaj rži.

Seveda pa je bila višina pridelka razen od sorte predvsem odvisna od dobrih agrotehničnih ukrepov, tako od gnojenja in zaščite posevkov, pri čemer je z nasveti pomagala pospeševalna služba.

Danica ONUK, dipl. ing.

Takih srečanj si še želimo!

Nakljub dežju uspelo srečanje kmetov na Dobravi!

Na Dobravi pod Sv. Križem pri Dravogradu je bilo 25. avgusta 1984 zelo uspelo srečanje kmetov članov in kooperantov KKZ-TZO »ODOR« in »LESNE« TOK-GOZDARSTVO Dravograd. Kljub slabemu, deževnemu vremenu se je na srečanju našlo nad 600 ljudi s področja celotne dravogradske občine. Srečanje je bilo organizirano namesto dosedanjih izletov, ki sta ju doslej vsako leto organizirali obe organizaciji ločeno za svoje članstvo. Številni obiski srečanja pa je pokazal, da so ljudje željni takšne sproščene zabave, saj jim omogoča, da se za kratek čas otresejo svojih vsakdanjih skrbi in težav, se sprostito, med seboj pogovorijo in izmenjajo izkušnje, skratka takšno srečanje na prostem je bila prijetna sprememba v njihovi vsakdanjosti.

Da je do tega srečanja kmetov sploh prišlo imata največ zaslug tov. ing. Mirko Grabner, direktor TOZD »MESNINA« in direktor TOK-GOZDARSTVA LESNE iz Dravograda gozd. tehnik Alojz Kalič ter v. d. direktor TZO »ODOR« KKZ.

Ta dva sta poleg tega, da sta poskrbela za finančna sredstva, organizirala

tudi vse, kar je potrebno za takšno srečanje. Tega pa ni bilo malo.

Uradni in kulturni program se je pričel v soboto 25. 8. 1984 ob 10. uri. Sodelovale so pihalne godbe »Zveze borcev šentjanž«, Trbonj in Ojstrice.

Pela sta: moški pevski zbor »ČAKI« iz Otiškega vrha in mešani zbor iz Trbonj.

Udeležence srečanja je toplo pozdravil direktor ing. Mirko Grabner. Slavnostni govornik pa je bil predsednik SO Dravograd tov. Franc Vreš. Ta je v svojem lepem govoru poudaril vse večji pomen, ki ga imata kmetijstvo in gozdarstvo pri nas v zadnjem času in pred katerima so nove še večje naloge, če bomo hoteli ozdraviti naše gospodarstvo.

Sledila je slavnostna podelitev priznanj. Priznanja kmetom kooperantom KKZ-TZO »ODOR« Dravograd je za dosežene uspehe v letu 1983 — v oddaji govejih pitancev nad 3000 kg žive teže in oddaji mleka nad 30.000 l podelil predsednik združnega sveta tov. Oto Čeru, priznanja »LESNE« — TOK gozdarstvo Dravograd za dolgotrajno sodelovanje pa predsednik zbora delegatov tov. Franc Pšeničnik. Priznanja je prejelo 14 kmetov kooperantov v KKZ-TZO »ODOR« Dravo-

grad in pašna skupnost Ojstrica za uspelo ureditev pašnika Tratinek, kjer je letos na paši že 42 glav mlade govede, v bodoče jih bo pa še več. Priznanja »LESNA«-TOK GOZDARSTVA Dravograd pa je prejelo 17 kmetov. Po končanem kulturnem programu se je pričela splošna zabava z jedjo in pijačo. Na ražnju so spekli bika, lahko pa si dobil na ražnju pečene kotlete, čevapčiče in piščanca. Bilo je vsega dovolj. Zato pa je treba pohvaliti sodelavce in sodelavke KKZ TOZD »MESNINA«, ki so ob pomoči sodelavcev in sodelavk KKZ-TZO »ODOR« Dravograd pridne, strokovno in neumorno, kljub rosenju, pekli in stregli z jedjo in pijačo v splošno zadovoljstvo vseh udeležencev srečanja. Pri tem ne smemo pozabiti neumornega komercialnega referenta KKZ-TOZD »MESNINA« tov. Francija Krevha, ki je bil povsod kjer je bila potreba, svoje pomočnike in sodelavce pa je prav za to priložnost na novo oblekel v nova bela oblačila, tako da jih je bilo veselje pogledati.

Srečanje je torej uspelo, želimo le, da bi bilo takšnih še več!

ROK GORENSEK

FRANC TEMNIKAR

V Jeznikovi bajti na Pohorju je bil 20. februarja 1931 rojen. Zaposlen je bil kot konjar v kmetijski delovni zadrugi v Šmartnem. To delo je opravljal tudi po združitvi KDZ v kmetijsko gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec in tudi potem, ko je prišlo to posestvo v sklop kmetijske zadruge Slovenj Gradec vse do leta 1971.

»Jaz 'mam pa konj'ča iskrega, drevi pa v vas pojezdiva«... poje naša narodna pesem ter tako izraža veselje in ljubezen do konj. Tako veselje, skrb in ljubezen, kakršno je v svojem življenju gojil do konjev naš rajni Franc, ki je bil pravi konjar, konjerejec in furman, takšnih je danes le še zelo malo. Franc je poznal konje, rad jih je imel. In ker jih je imel tako rad, ker jih je tako dobro poznal, je ljubil tudi svoje delo in ga vseskozi opravljal vestno, strokovno in z ljubeznijo. Da je bil naš Franc zares pravi konjerejec, najlepše priča to, da se od konjev ni mogel ločiti tudi še potem, ko se je zaradi težkega dela, predvsem pa zaradi širjenja mehanizacije v kmetijstvu, ko so traktorji in drugi stroji pričeli izpodrivati vprego, zaposlil v tovarni usnja v Slovenj Gradcu.

Tu na dobrovskem gradu, kjer je stanoval s svojo družino in kjer je za-

poslena njegova žena Fanika, je vedno imel tudi konja, svoje največje veselje. Ko je bil v Slovenj Gradcu ustanovljen konjeniški klub, je takoj postal član in mu ostal zvest vse do svoje smrti.

Franc se je poročil in si ustvaril družino leta 1961. Bil je skrben, dober mož in oče. Vse tri sinove, ki so se mu v zakonu rodili, je lepo vzgojil v poštene in dobre ljudi. Prav tak pa je bil tudi sam. Dober, zanesljiv delavec je bil. Nikoli ni bil pohlepen. Bil je skromen in prijateljski. Rad je katero zapel, kadar je bil dobre volje, to pa je bil zmeraj.

Prav zaradi vseh teh človeških vrlin, je bilo naše zadnje in poslednje slovo od našega rajnega Franca Temnikarja še težje in toliko bolj žalostno, saj je za zmeraj odšel od nas, res dober človek, prijatelj, ki smo ga radi imeli.

ROK GORENSEK

Francu Temnikarju v slovo

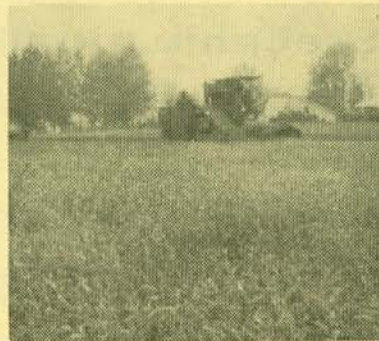
Že jesen pred vrati nam stoji,
polja so ponovno oživela,
le tvojih rok na tvojih njivah ni,
ker smrt prezgodaj zase jih je vzela.

Po svojih delih človek se pozna,
v spominih vedno znova oživi,
da bil si človek dobrega srca,
smo vedeli povedati prav vsi.

Tvoj dan se z ranim jutrom je pričel,
in se končal je tja v pozno noč,
z delom trdim vedno si živel,
še drugim rad priskočil si v pomoč.

Poznali takšnega smo vedno te,
v spominih naših vedno boš ostal,
čeprav nam žalost vsem greni srce,
kakor mejnik boš še po smrti stal.

Zlatko ŠKRUBEJ

Tudi tu smo poželi

Kmetje v Dravogradu

Na sestanku gozdnega odbora smo se končno odločili, da se namesto izleta pripravi piknik. Izbrali smo kraj Dobrova, saj leži skoraj sredi krajevnih skupnosti Dravograd. Piknik so organizirali GG, KZ ODOR in Mesnina. Kmetje so dobili lepe vizitke, spored piknika in bone za jedačo in pijačo. Že dva dni pred soboto, ki je bila določena za piknik, so imeli organizatorji polne roke dela. Postavljali so mize, klopi, in vse potrebno, da bi piknik uspel. Ob slabi vremenski napovedi v petek zvečer smo verjetno vsi stiskali pesti in se morda celo ravnali po starem pregovoru »pa le dobro zataknite«, samo da se Tronteljeva napoved ne bi uresničila. Sobotno jutro je bilo vseeno oblačno. A že ob peti uri je pripeljal avto iz Mesnine. Osem krepkih belih mož se je zbralo okrog mogočnega vola, ki so ga že pripravljenega odnesli na raženj.

Okrog desete ure so prihajale kolone avtomobilov. Res neverjetno, koliko bleščeče pločevine je napolnilo vas in še travnik za vasjo! Ob tem lahko rečem le: »Res je, po dolgem času je tudi kmet gospod!« Z obrazov ljudi, ki so prihajali iz avtomobilov, je sijala radost. Mnogi se je večala. Kako lepo je bilo ob pogledu na kmečke ljudi z lepo staro navado, ko so si prisrčno podajali roke, se trepljali po

ramenih: »O, tudi tebe vidim.« Ob deseti uri je piknik otvoril naš priljubljeni predsednik občine tov. Vreš. Po prisrčnem pozdravu je še povedal o kmetijstvu v Dravogradu. Priznanje najboljšim kmetovalcem je razdelil tov. Rok Gorenšek, ki je povedal tudi nekaj krepkih šal. Za veselo vzdušje ob proslavi so poskrbeli: Pihalna godba iz Šentjanža, Ojstrice in Trbonj, moški pevski zbor iz Šentjanža in ženski pevski zbor »Pastirice« iz Trbonj. Med tem pa je za našim hrbtom prijetno dišalo. Okrog vola so se vrteli mesarji. Tokrat niso bili »fajtni« od znotraj, saj so hoteli pripraviti vse najboljše, pač pa od zunaj, ker jih je že pošteno namakal dež. Kljub dežju so se oglasile vesele viže »Ravenskih kovinarjev«. Verjetno so toni glasbil in juckanje veselih plesalcev, čeprav že nekaj časa pod dežniki, pretrgali črne megle in praznično vzdušje se je nadaljevalo. Ob dobri jedači: pečen vol, čevapčiči, pečena kokoš, dobra pijača, se je dobra volja stopnjevala pozno v noč. Za vse to pa so skrbeli spretni organizatorji. Res, dobro so se obnesli. Ta piknik je popolnoma uspel. Vsi kmetje si želimo, da bi se uresničile besede tov. Vreša, da naj bi tak piknik ostal tradicionalen.

Slavnostni govor predsednika SO Dravograd Franca Vreša

Se šala s piknika:
Sosed prižene kravo k sosedovemu biku. Mlada gospodinja spusti bika. Sosed pa nekaj časa gleda in pravi: »Ti, tako pa jaz tudi znam!« Mlada gospodinja pa reče: »Nimam nič proti, saj je vaša krava!«
Antonija Č.

Podelitev priznanj

Zapeli so

Srečanje muzikantov samoukov

Vsako leto krajevna skupnost Podgorje priredi srečanje na Podrejski ravni v Razboru.

Letos je to bilo 26. 8. 1984, kar lepo število se nas je zbralo tu že šestič zapored.

Na slavnostni seji je govoril Vinko SMON, Bučinek iz Smiklavža in sedanjí predsednik krajevnih skupnosti Podgorje. Mladinci iz Razborja so se zelo trudili. Moram reči, da smo lahko veseli, da je predsednik mladine HUDEJ Aleksander. Zelo je prizadeven,

seveda pa je v veliko pomoč Mira KARNER, ki vsako leto tako lepo vodi srečanja muzikantov samoukov.

Nič nam ni bilo mar, čeprav je nas dež malo poškopil, saj to smo že vajeni. Vse je oživelo, ko so muzikantje pokazali svoje znanje.

Ravenski železarji so pozno v noč igrali poskočne, vse je bilo veselo. Staro in mlado, vse se je vrtelo, jesenski veter pa je lepe melodije odnesel daleč v sosednje grape, ki so v tihi noči samevale.

Štefka MELANŠEK

Pešem o Podtajjski zavni

Vsako leto tu se zbiramo, malo za šalo malo za res, muzikantje tekmujejo.

Podravska ravna, ti res si slavna, slaviš že daleč naokrog.

Zares si slavna, Podravska ravna, pozno v noč se sliši smeh. Muzikantje so naši fantje, zato veseli smo zares.

Štefka Melanšek

ima 60 % kmetij (Mala Mislinja 38 %, Paka in Pameče 100 %), prikazana je škoda od divjadi, uporaba kmetijskih strojev in umetnih gnojil — slednja je podpovprečna in daleč zastaja za Gorenjsko, kar velja tudi za živinorejo. Prebivalstvo je razčlenjeno po starosti, spolu, poklicu.

Naslednji del raziskave obravnava novejšo kmetijsko-tržno usmerjenost, ki je vendarle zavrla opuščanje kmetij na osnovi širše družbene podpore s težnjo po večji proizvodnji hrane in iz strateških razlogov. Kmetije so razdeljene na nazadujoče in napredujoče vrste; glede na to, s kakšnim delom se preživljajo njihovi stanovalci, pa na čiste (samo kmetijstvo) — 42,3 %, polčiste (kmetijsko delo za gospodarja in gospodinjo, ostali člani družine so zaposleni drugje) — 32,8 % in mešane kmetije (na teh je zaposlen tudi kdo od staršev ali celo oba) — ima četrtnina od 137 zajetih kmetij. Preseneča podatek, da se s kmečkim turizmom ukvarjata le dve kmetiji. Obe sta na Golavabuki, ki sicer na splošno odstopa bolj navzdol zlasti v primerjavi s Pamečami in s Pako, ki sta na vrhu vseh pridobitev.

Sklepni del raziskave je namenjen geografskemu pogledu na perspektive hribovskih kmetij slovenjegrškega Pohorja. Opozarja na dejstvo, da so hribovske kmetije vedno pri-

dobivale pomen v kriznih obdobjih. Avtor povzema težavnost gospodarjenja, poudarja pa tudi primerjalne prednosti planinskega življenjskega prostora. Ugotavlja pa, da bo za nadaljnji razvoj bistvena celovita družbena pomoč, ki se ne bi smela omejevati le na nekaj kreditnih možnosti za pridobitev hlevov. Potrebno bo izdelati celovite načrte za gospodarjenje s hribovitim kmetijskim prostorom.

Ob vsej množici podatkov vendarle pogrešamo izobrazbo vsaj za kmečkega gospodarja. Ta podatek bi ponudil lepo osnovo za ugotavljanje odnosa med šolsko usposobljenostjo kmeta in gospodarsko razvitostjo kmetije. Tako pa lahko samo ugibamo, da imajo višinski kmetje dokaj nizko izobrazbeno raven in da je to ob čedalje višji legi kmetije čedalje nižja. Tudi se mi ne zdi smotno kar povprek skupaj ugotavljati število učencev in dijakov na kmetijo. Največkrat najbrž gre samo za ene ali samo za druge, zelo dobrodošel pa bi bil podatek, koliko je med srednješolci takšnih, ki so vpisani na kmetijski šoli. Ustrezna strokovna izobrazba je gotovo med najpomembnejšimi gibalci kmetijskega razvoja, zaradi česar bi bilo izredno zanimivo zvedeti, v kolikšni meri se tega že zavedajo naši kmetje ne nazadnje tudi za to, ker je

vpis na kmetijsko šolo med najzanesljivejšimi znamenji, da se bo kmetija ohranila. Nadalje menim, da bi raziskava — čeprav jo avtor dopolnjuje z 12 fotografijami, med katerimi so posebej zanimivi tisti nizi, ki isti prostor prikazujejo v večletnih časovnih razmikih — potrebovala vsaj en pregleden zemljevid obdelanega območja, ki bi koristil celo nam domačinom, kaj šele tistim, ki jim je ta svet manj poznan.

Po drugi strani pa moram še enkrat poudariti, da študija vsebuje mnogo zelo uporabnega gradiva. Značilen primer je recimo ugotovljena kislost zemlje, ki je razmeroma visoka in dosega povprečno vrednost pH 4,6. Mar ni nenavadno, če zemljepisec poroča, da le redki domačini vedo, kako se da izboljšati prekislo zemljo z dokaj enostavnim pekskanjem z apnenom moko?

Naj sklenem z željo, da bi raziskavo profesorja Ivana GAMSA prebralo čimveč ljudi, predvsem pa tisti, ki se poglobljeno ukvarjajo z načrtovanjem našega gospodarskega razvoja. Prav sedanje priprave srednjeročnega načrta do leta 1990 in dolgoročnega do leta 2000 so posebej primerne za to, da v njih uporabimo tudi takšna znanstvena izhodišča, kot jih vsebuje tukaj bežno prikazana študija.

Franček LASBAHER

Novosti v prehrani dojenčka

Morda boste rekli, da to že veste, da s tem ni vredno izgubljeni besed in časa. Že res, da v prehrani dojenčka ni bistvenih sprememb, vendar so nova spoznanja prehranskih strokovnjakov vseeno narekovala nekaj novosti v režimu prehrane, ki pa so lahko bistvena za kasnejše zdravje.

Dobili ste dojenčka, povečanje družine vas je razveselilo, vendar ste se znašli tudi pred problemi vsakdanje nege in prehrane, še zlasti tedaj, če je to vaš prvorojenec.

Materino mleko, torej dojenje, je daleč najboljši način prehrane dojenčka, vsaj v prvi polovici prvega leta. Le redke so matere, ki res ne morejo dojiti svojega otroka. To nam dovolj zgovorno dokazujejo primeri iz polpretekle dobe, ko so matere dojile otroke celo v koncentracijskih taboriščih, v vojaških bolnišnicah in partizanskih porodnišnicah ali kasneje na osvobojenem ozemlju. To dokazujejo tudi vsi primitivni narodi. Treba je le zares hoteti in se potruditi, zlasti v prvih tednih, ko se mati in otrok šele navajata in spoznavata, dojenje šele vzpostavlja. Ravno v tem prehodnem obdobju naredimo največkrat usodno napako, kajti že ob najmanjšem dvomu o zadostni količini mleka po navadi vržemo »puško v koruzo«, sežemo po steklenički, z dojenjem pa prenehamo. Pri tem igra veliko vlogo tudi ožja okolica, zlasti stara mama po tej ali oni plati ali druga sorodnica. Mlada mamica si namreč vsak otrokov jok razlaga kot znak lakote. Šele sčasoma loči pravi »lačni jok« od drugih načinov joka.

Ob prvem obisku v posvetovalnici za otroke (po 3. tednu starosti) čestokrat z obžalovanjem ugotovimo, da mlada mamica ne doji več. Kaj torej sedaj? Zapravili smo enkratno priložnost, da bi svojemu otroku dali na življenjsko pot s seboj najboljšo doto. Z materinim mlekom bi namreč pil še celo vrsto obrambnih snovi, ki podpirajo in jačajo njegove obrambne sposobnosti proti boleznim. Materino mleko je najbolje prilagojeno njegovim prebavnim

sposobnostim, ima vedno pravo temperaturo in je brez klic, na razpolago ob vsaki uri dneva ali noči.

Prebavne sposobnosti dojenčka se razvijajo šele postopoma, zato je prav v zgodnjem obdobju še posebno občutljiv na napake v prehrani. Njemu »tuje« beljakovine in druge molekule namreč zlahka prehajajo skozi celice črevesja v kri in tam povzročajo zgodnje preobčutljivostne reakcije (alergične reakcije). Novejša spoznanja govorijo celo o tem, da je nepravilna prehrana dojenčka kriva za obolenje tudi drugih organskih sistemov. Anglosaksonski avtorji so ugotovili, da so številna obolenja dihal pri dojenčku, ki ni bil dojen, vsaj posredno v zvezi s tem, kakor tudi alergične manifestacije na koži in celo kasnejše bolezni srca in ožilja (hipertonija), če je za to že prisotna dedna nagnjenost v družini. Kaj torej storiti?

Če nam dojenje resnično ne gre, se bomo odločili za spremembo prehrane, vendar šele potem, ko smo se tudi s tehtnico prepričali, da otrok ni pridobil na teži.

Mlečni pripravki (adaptirana mleka) so skoraj vsi iz kravjega mleka, podobni sestavi materinega mleka, vendar nimajo v celoti vseh njegovih lastnosti. Po kvaliteti se uvrščajo takoj za materinim mlekom. Priporočamo Humano I in Humano II, Bebiron S 26 in S 75. Če le-teh ni na tržišču, posežite po mleku v prahu »Pomurka«.

Navadnega, konzumnega (trgovinskega) mleka za prehrano dojenčka ne priporočamo, predvsem zato, ker je preveč posneto in ni dovolj pasterizirano (razkuženo).

Tudi druge dodatke (sadni sok, sadno-zelenjavne kaše, meso in rumenjaki) uvajamo v prehrano dojenčka kasneje ravno zaradi možnosti zgodnje alergične reakcije.

Prehrana ima torej pri ohranitvi zdravja vašega dojenčka zelo pomembno vlogo. Če mu hočete le dobro, prisluhnite in upoštevajte nove napotke! Vsa nadaljnja ustna in pisna navodila boste dobili ob obisku v posvetovalnici za otroke.

Božena Čretnik, zdravnik — pediater

Kadrovske vesti

PRISLI V TOZD AVGUST 1984

Primek in ime — datum nastopa — naloge in opravila, ki jih bo opravljali — organizacija, iz katere prihaja

TOZD GOZDARSTVO CRNA NA KOROŠKEM
Stifter Jože, 7. 8. 1984, cestar, prva zaposlitev
Tadić Drago, 7. 8. 1984, pomožna dela —
Čofati Janko, 22. 8. 1984, sekač, —

TOZD ŽAGA OTIŠKI VRH
Domenik Konrad, 1. 8. 1984, zlaganje in odprema —
Konečnik Franc, 16. 8. 1984, vilicarist, Kograd Dravograd
Planšak Jože, 20. 8. 1984, zlaganje in odprema, TOZD TIP Otiški vrh

TOZD TOVARNA STAVBNEGA POHIŠTVA RADLJE OB DRAVI
Svajger Gregor, 1. 8. 1984, lesni tehnik-pripravnik, prva zaposlitev
Ternik Dušan, 1. 8. 1984, lesni tehnik-pripravnik, prva zaposlitev
Kramljak Peter, 6. 8. 1984, lesni tehnik-pripravnik, prva zaposlitev

TOZD TOVARNA IVERNIIH PLOŠC OTIŠKI VRH
Grešovnik Miroslav, 15. 8. 1984, pripravnik, prva zaposlitev
Zvikart Anica, 20. 8. 1984, kuharica —

TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH
Repotočnik Jože, 1. 8. 1984, strojni tehnik-pripravnik, prva zaposlitev
Poročnik Alojz, 20. 8. 1984, vilicarist —

TOZD OBLAZINJENEGA POHIŠTVA NOVA OPREMA SLOVENJ GRADEC
Kraup Irena, 1. 8. 1984, šiv. tap. materialov —

DELOVNA SKUPNOST ZA OPRAVLJANJE DEL SKUPNEGA POME- NA SLOVENJ GRADEC

Hajnže Marija, 15. 8. 1984, ekonomski tehnik-pripravnik, prva zaposlitev
Sovič Silva, 15. 8. 1984, ekonomski tehnik-pripravnik, prva zaposlitev

TOZD BLAGOVNI PROMET SLOVENJ GRADEC
Simić Dragana, 15. 8. 1984, adm. in kor. dela —

ODSLI AVGUST 1984.

Primek in ime — datum odhoda — dela, ki jih je opravljali — organizacija, v katero odhaja

TOZD GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC
Repnik Franc, 31. 8. 1984, gozdni delavec, invalidska upokojitev

TOZD GOZDARSTVO CRNA NA KOROŠKEM
Strmčnik Vinko, 31. 8. 1984, cestar —
Oderlap Ida, 31. 8. 1984, pripravnik —
Tadić Drago, 15. 8. 1984, cestar —

TOZD GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Fric Danijel, 22. 8. 1984, invalidska upokojitev

TOK GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Rimšak Ivan, 15. 7. 1984, gozdni delavec, upokojitev

TOZD ŽAGA OTIŠKI VRH
Hladnik Ožbald, 31. 7. 1984, robljenje, predčasna upokojitev
Poročnik Alojz, 19. 8. 1984, vilicarist, TOZD CLS
Smonkar Jože, 31. 7. 1984, zlaganje, invalidska upokojitev

TOZD ŽAGA VUHRED

Košan Anton, 22. 8. 1984, skladiščni delavec —

TOZD TOVARNA POHIŠTVA PREVALJE

Krajčič Silva, 31. 7. 1984, streženje pijače, upokojitev
Rajter Ines, 6. 8. 1984, pomoč pri krojenju

TOZD TOVARNA STAVBNEGA POHIŠTVA RADLJE OB DRAVI

Franc Knap, 7. 8. 1984, letvičenje lesa —
Peteržinek Alojz, 24. 8. 1984, pomoč pri krojenju —

TOZD TOVARNA IVERNIIH PLOŠC OTIŠKI VRH

Razdevšek Rajko, 21. 7. 1984, del. v vzdrž. —
Planšak Jože, 13. 8. 1984, del. na skl. lesa, TOZD žaga
Turičnik Vlado, 31. 8. 1984, ekonomski tehnik — interna banka

TOZD OBLAZINJENEGA POHIŠTVA NOVA OPREMA SLOVENJ GRADEC

Grobelnik Franjo, 1. 8. 1984, prevoz. polizd. in materiala —
Urnaut Boris, 5. 8. 1984, nakl. in razkl. got. izdelkov —
Barl Stanko, 14. 7. 1984, izdel. tapet. izdelk. za izv. —
Pasarič Vlado, 17. 7. 1984, nakladanje in razkladanje got. izdel. —
Dežman Silvester, 7. 8. 1984, izdel. vzmeti na I. stroju, TIS Pameče

TOZD BLAGOVNI PROMET SLOVENJ GRADEC

Kac Maksimiljan, 31. 8. 1984, vodja plan. an. službe, LINA Apače

DELOVNA SKUPNOST ZA OPRAVLJANJE DEL SKUPNEGA POME- NA SLOVENJ GRADEC

Mori Jože, 2. 8. 1984, delavec pri urejanju gozdov, JLA
Rader Anica, 30. 8. 1984, knjigovodja, družinska upokojitev

STRUKTURA IN GIBANJE DELAVCEV DO LESNE V AVGUSTU 1984

TOZD	M	Z	Skupaj
Gozdarstvo Slovenj Gradec	42	3	45
Gozdarstvo Mislinja	46	4	50
Gozdarstvo Črna	139	11	150
Gozdarstvo Radlje	141	24	165
TOK gozdarstvo Slovenj Gradec	40	3	43
TOK gozdarstvo Radlje	32	3	35
TOK gozdarstvo Ravne	27	7	34
TOK gozdarstvo Dravograd	15	3	18
Žaga Mislinja	46	5	51
Žaga Otiški vrh	50	14	64
Žaga Mušenik	34	9	43
Žaga Vuhred	57	9	66
TP Prevalje	81	150	231
TP Pameče	139	174	313
TSP Radlje-Podvelka	175	178	353
TIP Otiški vrh	207	29	236
Gradnje Slovenj Gradec	79	8	87
Transport in servisi Pameče	142	13	155
Centralno lesno skladišče Otiški vrh	42	4	46
Nova oprema Slovenj Gradec	196	161	357
Delovna skupnost Slovenj Gradec	69	122	191
Blagovni promet Slovenj Gradec	101	72	173
Interna banka Slovenj Gradec	4	32	36
	1904	1038	2932

Darinka Cerjak

Franjo Sgørm, dipl. inž.

Nastanek in razvoj žag v Dravski dolini

(ŽAGE NA SLOVENSKEM)

16

Na temelju seznama žag in sedanjega popisa je sestavljena preglednica števila žag. Podatki so podani za leto 1585 in 1825, za obdobje od 1900—1980 pa po desetletjih. Le leto 1954 je dodano, ker je takrat izšel Zakon o registraciji žag, ki je ukinjal 400 letno pravico kmetov žaganja lastnega lesa za svoje potrebe in prodajo. Podatki so dalje razčlenjeni po povirjih-potokih in pritokih ter po katastrskih občinah.

Skupno število vseh žag je prikazano s polovično vrednostjo navedenega merila. Podatki za leto 1880 so približni. Vzeti so iz starih šrafiranih avstrijskih topograf-

skih kart iz leta 1880, kjer je bilo večkrat težko ločiti znaka za žago od znaka za mlin. Tako se je ugotovilo za povirje Reka 13 žag, za Cerkvenco 36 žag, za Vuhrešičo 69 žag in za Šošnarjev potok 3, skupaj 121 žag.

Obravnavano območje je sedaj razdeljeno na tri občine. V občino Slovenj Gradec spadajo vse žage, ki ležijo v kat. občini Pameče. V občino Dravograd spadajo pa vse žage, ki ležijo v kat. občini Danijel in Trbonje. Vse ostale žage pa ležijo v občini Radlje ob Dravi.

Od skromnega začetka 17 žag leta 1585, se je njihovo število povečalo do leta 1825 na 61 ali skoraj za 3,5 krat, z letno stopnjo naraščanja 0,18. Do leta 1900 je število žag naraslo na 155 in je s tem doseglo svoj vrhunec. Letna stopnja naraščanja števila žag je bila 1,79, kar je skoraj desetkrat hitreje od prejšnjega obdobja. To je bilo obdobje bujnega širjenja žag venecijank na vodni pogon, ki je sovpadalo z obdobjem razvoja svobodnega gospodarstva liberalistično kapitalističnega sistema z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi in posledicami.

Od leta 1900 dalje, se je število žag začelo nenehno zmanjševati v vseh povirjih tako, da je leta 1940 doseglo število 123 žag. V 40 letih se je število žag zmanjšalo za 32 žag ali za 20,6% ali več kot petino glede na največje doseženo število obratujočih žag. Letna stopnja

zmanjševanja števila žag je bila 0,8. To upadanje je polnoma naravno in normalno. Narekovala jo je gospodarska nuja in tehnični napredek opreme, pogona in izgradnja žag. Po letu 1900 se je pridružila konkurenca sodobnih polnojarmeniških žag, kakor tudi posodobljenih venecijank z dvema listoma ali z dvema križnima vozovoma. V posameznih primerih je opustitev žage narekoval in odločil izsekan gozd, ki ni mogel žage oskrbovati s potrebno količino hlodovine. V drugih primerih pa se je kmet »izdelal«, kmetija pa je prišla na dražbo in prodana nekmetu. Novi lastnik je kmečko žago opustil, ker je navadno že imel boljšo lastno žago.

Leto 1940 imamo za prelomno leto. Z njim se je pri nas končalo stoletje dolgo obdobje svobodnega gospodarstva liberalistično kapitalističnega sistema. Obdobje druge svetovne vojne od 1941 do 1945 je prineslo zastoj v žagarstvo. Večina žag ni obratovala. V povojnem obdobju je bilo zaznati obnovo žagarstva, vendar le za kratek čas. Decembra 1946 leta so bili nacionalizirani poleg drugih tudi večji žagarski obrati — Tavčarjeva in Pahernikova žaga ter nekaj manjših žag. Potem nastopi socialistično plansko vodeno gospodarstvo z izgradnjo večjih lesnih kombinatov, s ciljem popolne predelave lesa v končne izdelke. Leta 1954 je bil izdan zakon o registraciji žag, ki je ukinjal večino še delujočih žag, le za krajevne potrebe je dovoljeval po eno žago tako, da se je število žag na vodni pogon skrčilo na 35 oz. 37. V tem 14 letnem povojnem obdobju se je število žag skokovito zmanjšalo od 123 na 37, to je za 86 žag ali za skoraj 70%, kar je več kot 2/3 obratujočih žag, s stopnjo zmanjševanja 6,14. V zadnjem 26 letnem obdobju se je zmanjševanje števila žag nadaljevalo bolj enakomerno po stopnji 0,8, skupaj za 22 žag ali za 59,5% od obratujočih žag leta 1954. Leta 1980 jih je obratovalo komaj 15 (žag).

Tako se je že leta 1970 zaključil 400 letni cikel širjenja in razvoja žag venecijank na vodni pogon in z njim pri nas najstarejši zelo uspešen način množične mehanične (primarne) predelave hlodovine v konično žagano blago.

Zaradi celotnega zajetja Šošnarjevega povirja, je v naše podatke in obravnave povsod vključena Šošnarjeva žaga, ki je edina stala v kat. občini Janžev vrh na območju G. G. Maribor.

7.7.2. Vrste pogonov žag

Pogone žag delimo v dve skupini in sicer, žage na vodni pogon in žage z ostalimi vrstami pogonov: električnim, parnim in plinskim. Vseh žag na vodni pogon je bilo popisanih 174 ali 97,8% druge vrste pogonov pa le 4 ali 2,2%
Skupaj 178 ali 100%

Preglednica vrst pogonov po značilnih letih nam daje naslednje podatke:

Žage na vodni pogon z	vse		1900		1940		1980	
	N	%	N	%	N	%	N	%
malim vodnim kolesom	95	54,6	90	57,0	63	52,5	1	16,7
velikim vodnim kolesom	67	38,5	65	43,0	48	40,0	2	33,5
vodno turbinc	12	6,9	—	—	9	7,5	3	50,0
Skupaj	174	100	155	100	120	100	6	100
	%	97,8		100		97,6		40
Žage na druge pogone:								
električni pogon	2	50	—	—	1	33,3	9	100
parni pogon	1	25	—	—	1	33,3	—	—
plinski pogon	1	25	—	—	1	33,3	—	—
Skupaj	4	100	—	—	3	100	9	100
	%	2,2		—		2,4		60
SKUPAJ ŽAG	178		155		123		15	
Odstotno razmerje:	100		87		69		8	

(Nadaljevanje prihodnjic)

NAŠ UPOKOJENEC FRANCI LAMPRET

Minilo je že skoraj 4 — desetletja, ko so ga kot mladega fanta z dekretom poslali na gozdarsko službo v Crno. Navajen lepih pohorskih gozdov, se je prav tako na hitro navadil gozdov pod visokimi gorami Pece, Uršlje, Raduhe in Smrekovca. Kakor doma na Pohorju, tudi na Korškem ni bilo rožnato življenje. Bili so to časi obnove porušene domovine, življenja na živilske karte, obvezne oddaje. Tudi te težke čase je Franci pogumno preživel in se leta 1956 poročil s Šumnikovo Ivanko. Franci ni imel sreče in po dveh letih

srečnega življenja mu je umrla žena. Z dvema majhnima otrokoma je pogumno zakoračil naprej, čeprav bi marsikdo na njegovem mestu obupal.

Ko je spoznal svojo drugo ženo Mojco in se z njo poročil, se je tudi zanj začelo lepše življenje.

Še malo kot gozdarju. Mi mladi bi za gozdarja, kakšen je Franci rekli: »Dobra stara gozdarska šola, gozdar od glave do pete, strokovno na visokem nivoju, natančen, zahteven še bolj do sebe kot do drugih.« Malo je gozdarjev, ki so toliko prepešali kot Franci.

Koliko je drevov v Javorju, ki jih je objel in rekel:

»Lepa si, ostani še! Koliko je lesa šlo iz gozdov, v katerih je bil gozdar?« Skoraj ni drevesa v Javorju pri katerem ni stal. Čeprav vsak dan v gozdu, je še dostikrat v soboto in nedeljo šel nabirat gobe, prav v te gozdove.

Dragi Franci, zdaj ob zaključku tvoje gozdarske službe ti želim v svojem imenu in imenu sodelavcev čimveč zdravja in sreče, ter da bi se pogosto vračal med nas.

Janez Švab

V SPOMIN TONETU ROBINU

p. d. Grajnerju
iz Gmajne pri Slovenj
Gradcu

Anton ROBIN

Dne 9. oktobra je za nami bridko leto žalovanja. Kako nasmejan si se tega jutra poslovil od domačih s svojim »srečno«, se povzpел na traktor in odpeljal za vedno.

Kako žalosten je sedaj naš dom brez tebe, kako te pogrešamo vsi, ki smo te imeli radi in cenili tvoje delo.

Še do danes nismo dojeli, da je vse pokopano s teboj.

Boleč je spomin na te! Hvala vsem, kateri se ga spominjate in stojite ob njegovem grobu.

sestra Ivanka

TONIJU V SPOMIN

Anton MIRKAC

Hladna sapica, ki je tistega nedeljskega popoldneva zavela preko naših lepih planin, se je za vedno poslovila od našega dobrega Tonija. MIRKAC Anton se je rodil 1928 leta na lepo urejeni Knežarjevi kmetiji. Že je prerasel šolske klopi, ko je napočila druga svetovna vojna. Poln mladostnega razpoloženja se je Tone kaj kmalu opredelil za cilje NOB. Večkrat mu je bila zapupana naloga obveščevalca ali za vodiča. Izvrševal je naloge takratnega pokreta. Po svobodi je pomagal graditi porušeno domovino. Preusmeril se je za pridnega delavca, prvo zaposlitev je dobil 1959 leta v Suhem dolu, kjer se je takrat drobilo kamenje za posipavanje cest. Ko so to delo ukinili, je dobil zaposlitev v tovarni usnja v Slovenj Gradcu. Od tam se je preselil na gozdno gospodarstvo v Slovenj Gradcu in bil sekač vrsto let. Tonija smo poznali tudi kot minerca, kjer so gradili ceste. Nazadnje so ga zaradi bolezni dali na gojitvena dela. Zaradi zahrbtnosti bolezni so ga

morali invalidsko upokojiti. Iz leta v leto se je njegovo zdravstveno stanje slabšalo, tako dolgo, da je klonil star komaj 56 let.

Ni bil samo priden in vesten delavec, ampak je bil tudi družbeno-politični delavec. Bil je štiri leta predsednik naše organizacije Rdečega križa Razbor, nato štiri leta predsednik krvodajalcev in tudi sam je daroval kri za sočloveka 15 krat. Bil je osem let član odbora ZB NOV Razbor in tudi član SZDL, bil je vedno pripravljen pomagati človeku in sosedu. Če je kdo potreboval njegovo pomoč, je ni nikoli odrekal. Zato je njegova nenadna smrt tako hudo odjeknila preko Razbora in daleč v sosedne vasi.

Da je bil pokojni MIRKAC Anton res priljubljen, se je pokazalo na njegovi zadnji poti. Množice ljudi so se od njega poslovile ob odprtem grobu. Prve grude domače zemlje, ki so padale na krsto so povzročile, da nobeno oko ni ostalo suho, saj smo se poslovili od pridnega delavca, skrbnega gospodarja pri Pečolarju in družbeno-političnega delavca, ki si je vedno našel čas, tudi za druge ljudi.

Naj mu bo lahka naša razborska zemlja, saj ji je bil vedno zvest. Tovarišu ing. Metodu SEKIRNIKU se žena Marija lepo zahvaljuje za govor ob odprtem grobu, saj je tako lepo orisal njegovo delo in skrb za mlade gozdove, ki bodo veli prek naših lepih razborskih hribov.

Štefka MELANŠEK

V SLOVO SILVESTRU SADOVNIKU

Silvester Sadovnik je bil rojen 26. 11. 1919 v Koprivni v Šoparjevi bajti, v številni družini. Njegova otroška leta so bila vse prej kot brezskrbna. Ni bilo časa, da bi se lahko igral. Ni bil dolgo v toplem materinem naročju. Takoj, ko je nehal hoditi v šolo, je moral služiti pri raznih kmetih v Koprivni. Ko je prenehal biti hlapec, je dobil zaposlitev pri tedanjem grofu TURNU. Ko je okupator zasedel naše kraje, so ga pri grofu Turnu odpustili in spravili na prisilno delo v Avstrijo. Ljubil je svojo Koroško zemljo, zato je že 1943 leta navezal stike z NOV. Dobil je partizansko ime SILVO. Po naravi mi-

ren in pošten je vestno izvrševal vse naloge, ki jih je dobival. Ker pa ni manjkalo izdajalcev, se je moral leta 1944 umakniti v gozdove in se aktivno vključiti v NOV. Največ se je zadrževal v gozdovih Koprivne, Lepena, Globasnice in Železne Kaple. V svoji skromnosti ni nikdar povelečeval sebe — borca. Le v njegovi delovni knjigi je bilo na zadnji strani označeno: sodelovanje v NOV. Po osvoboditvi se je zaposlil pri gozdarstvu Črna, kjer je bil do invalidske upokojitve leta 1965. Vsi naporji v rani mladosti in težko življenje v partizanih je opravilo svoje in zdravje se je počasi, a vztrajno rahljalo. Bolezen, ki jo tako neradi imenujemo je premagala tudi njega.

Gozdove, v katerih je rasel, delal in se boril, je zelo ljubil. Tako rad se je vračal v njih senco.

Skromne so bile njegove želje in ena želja, da bi se poslovili (ker je vedel, da bo kmalu odšel tja, kjer ni trpljenja) v našem časopisu, se bo izpolnila.

Tiho šepetajo gozdovi nad Barbaro, kjer počiva — VESTER.

V. GERL

ZAHVALA

Grob zevajoča rana v materi zemlji, krvaveča rana v človeških srcih, se je mnogo prehitro odprla. V prezgodnji grob smo položili skrbnega družinskega očeta, starega delavca LESNE TOZD gozdarstvo Slovenj Gradec, kjer je delal 30 let. Poslovil se je od nas v najboljših letih. Smrt je hitro potrkala na njegova vrata in ga družini iztrgala iz njegove sredine, tako rekoč brez slovesa. Ugrabila ga je. Njen poseg je toliko težji za družino, ker je bil tako nepričakovano.

Marsikatero nerodovito drevo še ni posekano, ker potrpežljivo

čakamo na njegov sad. Tu pa je padlo cvetoče in rodovito drevo, po človeški presoji vse prezgodaj.

Veliko število sodelavcev, prijateljev in znancev ga je posprenilo na zadnji poti.

Naj zapišem le še zahvalo, ki jo toplo in iskreno izrekajo žena Minka, Sin Danilo, hčerki Marija in Ema. Hvala vsemu sorodstvu, sosedom in prijateljem, TOK gozdarstvu Slovenj Gradec.

Hvala vsem za pomoč in darovano cvetje. Zahvaljujemo se zdravniku prim. dr. Weingerlu, gospodoma župnikom iz Pogorja in Starega trga za pogrebni obred in tolažilne besede. Ivan Pečoler

Glasilo VIHARNIK izdaja organizacija združenega dela LESNA Slovenj Gradec, gozdarstvo in lesna industrija r. o. — Ureja uredniški odbor: Vida Gerl, Jože Mirkac, Jure Sumečnik, Karel Dretnik, Hedvika Janše, Ivan Penec, Vida Vrhnjak, Andrej Sertel, Ida Robnik — Glavni urednik: Andrej Sertel, odgovorna urednica: Ida Robnik, lektorica: Majda Klemenšek, tehnični urednik: Bruno Znidaršič — Naklada 5200 izvodov — Klišejl in tisk: ČGP Večer Maribor, Tržaška 14, 62000 Maribor, 1984.